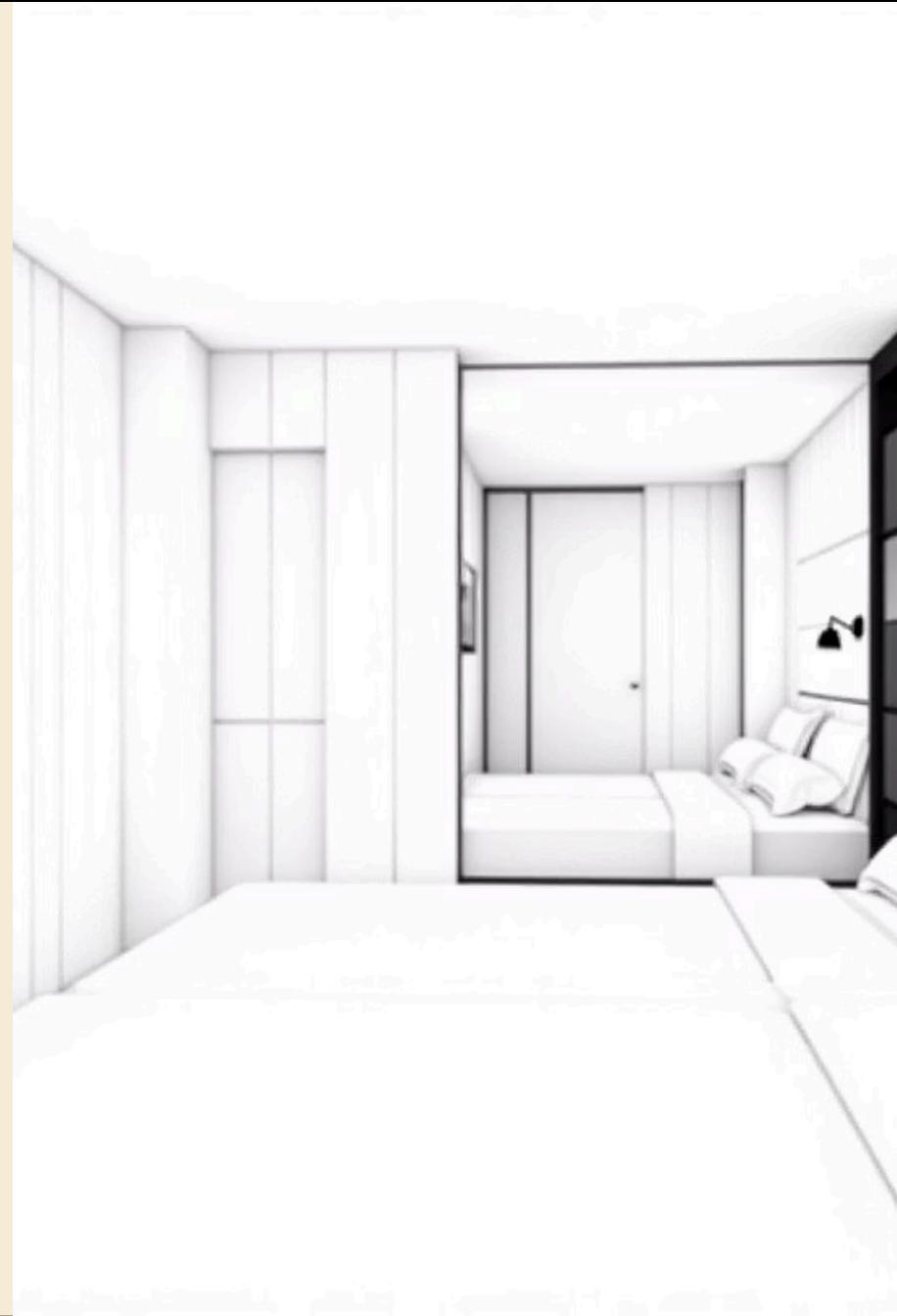

Інтер'єр готельного господарства

Історичні етапи

Тема 2. Інтер'єр готельного господарства (історичні етапи)

Історія розвитку інтер'єру. Внутрішнє оздоблення готелів у Середні віки

Історія має достатньо відомостей про римську цивілізацію, яка виникла понад дві тисячі років тому. У Римі, заснованому у VIII ст. до н. е., не збереглося зображувальних джерел, але за деталями розпису, мозаїки основ стін, окремими фрагментами споруд можна створити картину інтер'єру римських готелів.

Це були одно-, двоповерхові споруди, в яких з огляду на небезпеку не було вікон на першому поверсі.

Приміщення призначалися для приймання гостей, надання їм послуг харчування та відпочинку.

Римські готелі: підлога та мозаїка

Збережена підлога свідчить про те, що вона була на утрамбованій землі, на верхніх поверхах – глиняна. Використовували також шиферну і дерев'яну підлогу. Знайдені в пансіонах і фрагменти кольорового скла, вбудовані у цементну підлогу поряд із плиткою вапняку.

У більш багатих готелях збереглася мозаїка стін, склепінь. У XVI ст. до н. е. особливої популярності набула мозаїка – картини, складені з дрібних частинок мармуру або каменю.

Техніка мозаїки в римських готелях

Ця техніка була різноманітною: у вологу штукатурку втирали камінці або відшліфовану гальку, яку брали з берегів річок. Значно поширені були мозаїчні чорно-білі композиції з геометричним орнаментом. На них часто зображували сцени грецької міфології або сільські пейзажі, декоративні натюрморти, тварин.

Кімнати багатих пансіонів прикрашали статуями, розписаними яскравими фарбами. Стіни оздоблювали станковими витворами (картинами) і фресками (розпис на вологій штукатурці).

Меблі та обладнання римських готелів

Двері всередині приміщень були рідкістю. Ними слугували вовняні або суконні тканини.

У готельних приміщеннях меблів було небагато. Основний предмет – ліжко або кушетка із підвищенням для голови. Перини чи матраци набивали пухом або вовною. Єдиним покривалом слугувала ковдра. Ліжка часто прикрашали дорогоцінними металами. Звичайним явищем були мармурові або кам'яні столи. Їли лежачи на спеціальних ложах.

Сидіння

Для сидіння використовували крісла з бильцями, але без спинки, і табуретки. Табуретки мали три ніжки і круглий дерев'яний верх або чотири ніжки і квадратний верх, часто виконаний із бронзи. Кафедра слугувала сидінням для старших людей.

Зберігання

Речі зберігали у масивних сундуках і буфетах. Для освітлення користувалися олійними лампами і свічками. Обігрівали приміщення невеликими бронзовими жаровнями або закритими обігрівачами, які нагадують сучасні печі.

Римський спосіб життя дістав значне поширення й суттєво вплинув на культуру готельного господарства наступних епох.

Ханни та караван-сараї

Розкопки у Південному Ірані (V ст. до н. е.) археолога Леонардо Вуллі показали, що для прибуття купців будували ханни – скромні приміщення для розміщення й відпочинку. У кімнатах, призначених для приїжджих, стояли ліжка, столи, лавки. На нижніх поверхах – стійла.

Розкопки караван-сараїв Стародавнього Єгипту і Греції показали, що в них існував внутрішній двір, де перебували тварини: верблюди, коні. Навколо внутрішнього двору розміщувалися номери. Вцілілі предмети свідчать про те, що вже тоді користувалися примітивними табуретками – клімос, дощатими кріслами і столами.

Мекка – центр паломництва

У IV ст. до н. е. паломників притягувала Мекка – центр мусульманського світу.

Паломники зупинялися в караван-сараях. Їх особливістю був басейн для миття ніг, адже більшість людей подорожувала пішки.

Вбрання готелів у Середні віки (СТИЛЬ ГОТИКИ)

Стиль – це сукупність рис та ознак архітектури певного часу й окремого народу, що проявилися в його функціональних, конструктивних і художніх особливостях.

Основним джерелом, що свідчить про розвиток внутрішнього вбрання житлового приміщення і готелів Середньовіччя, є документ «Relatio de Zegatione in politana» (Донесення про посольство в Константинополь).

Замки Константинополя

Замки, побудовані в Константинополі – найбільшому місті в Середні віки, облицювали мармуром. Вони були для мандрівників водночас місцем для розміщення і фортецею, яка могла витримати тривалу облогу. Характерним для світського інтер'єру IX ст. були просторі зали, покриті світлими фарбами, де застосовували побіаку. Такі зали були головними приміщеннями, в них мандрівники їли, спали, обговорювали справи.

Оздоблення середньовічних залів

Для відпочинку були набиті соломою сінники, накриті вишитими покривалами, які слугували за постіль. Стіни зали прикрашали щитами, прапорами, зброєю, трофеями полювання, мечами тощо.

Килими, що їх привозили зі Сходу, вважали багатством, тому вішали як шпалери на стіну, а не стелили на підлогу.

Стіни також прикрашали килимами з тонкого шовку, а підлогу – килимами, сплетеними з тростини. Стіни розписували кольоровими фарбами – свинцевими глазурами, що також вважали багатством. Найпоширенішими кольорами були жовтий і чорний. Тематами зображення були звірі, птахи, люди.

Меблі

Із предметів меблів у «готелях» використовували лавки, стільці. Знать сиділа на стільцях, а більшість гостей – на лавках. Лише для багатих людей столи накривали скатертиною.

Посуд

Посуд, яким користувалися, зберігали у буфетах, посудних шафах, які часто робили в ніші й закривали засувками.

Госпіції в монастирях

Для госпіцій, що розміщували в замках монастирів та абатств, характерні високі стрічасті склепіння, кесонна стеля, прикрашена складним орнаментом. Збереглися вузькі зали госпіцій із витягнутими вгору вікнами – це були кімнати для відпочинку мандрівників.

Пізніше з'явилися дерев'яні ліжка, прикрашені балдахінами, важкі готичні крісла, буфети.

Балдахіни та освітлення

В епоху Середньовіччя балдахіни прикрашали такими тканинами, як парча, тафта і дамаск (цю тканину виробляли в сирійському місті Дамаску), жовтого, червоного, синього кольорів, характерних для готики.

Замки освітлювали підвісними лампами, свічками на підсвічниках, часто у вигляді фігурок тварин або рослин.

Наприкінці XV ст. замки поступово втрачають своє значення. Згасли міжусобні війни, і люди забажали розкоші та зручностей.

Засоби розміщення в епоху Ренесансу

Джерела, що дають уяву про готелі цього періоду, неповні. Одним із таких джерел є картини, в яких художники зображують релігійні сюжети у побутовому середовищі.

Істотно змінилася форма споруд готелів. Вони прагнули вгору, набували форму вежі. Замість маленьких віконечок почали з'являтися великі засклені площини, які пропускали потоки світла, що було характерним для французьких готелів.

Оздоблення інтер'єрів епохи Ренесансу

Інакшими стали принципи зв'язку кімнат. З'явилися двері, декоровані рослинними мотивами, листям жимолості і грифонами; каміни, вікна. Більша частина приміщень мала гладкі побілені стіни, прикрашені фресками із туковим рельєфом.

Декором повністю покривали нижні частини стін. Важливим елементом були турецькі килими, які прикрашали всі площини в кімнаті, крім стелі.

Стелю обробляли багатю ліпниною, стрічковим орнаментом або стилізованими язиками вогню.

Hôtel des Monnais та меблі Ренесансу

Hôtel des Monnais (XV–XVII ст.) – будівля епохи Ренесансу, вдосконалений зразок величного житлового стилю. Цей стиль характеризує контраст білих і слабо тонованих оштукатурених стін із рельєфними нанесеннями із сірого каменю, чітка скульптура тощо.

Підлогу із теракотових плиток викладали різноманітними візерунками яскравих відтінків.

Із меблевого обладунку набувають поширення стіл касананка або поєднання скрині з лавкою, ліжка на скринеподібному постаменті з балдахіном і занавісками, буфети, шафи. З'явилися крісла із сидінням і спинкою, обтягнуті шкірою або тканиною з бахромою (м'які меблі).

Готелі в епоху бароко

Архітектура і меблевий дизайн готелів Європи різноманітні, динамічно об'єднані. Вони непомітно переходять від ренесансного стилю до бароко, для якого характерні елементи народності і святковості (соціальної активності). Готель «Ламбер» у Парижі є зразком стилю бароко.

Вперше у XVII ст. майстри почали виготовляти цілі ансамблі обстановки, які гармонійно вписувалися в інтер'єр. Підібрані за розмірами дзеркала і картини у дерев'яних рамках, стіни і стеля, позолочені панелі, канделябри (великі підсвічники з розгалуженнями для декількох свічок або ламп), крісла, кутові столи. Усі кімнати готелів прикрашали із надзвичайною пишністю.

Декор епохи бароко

Стелю кімнат розписували у вигляді планет – Венери, Марса, Юпітера, Сатурна, а також прикрашали ліпниною у фантастичних варіаціях. Дверні отвори обкладали мармуром. Значного розвитку дістали у Франції декоративні каміни, різьба по дереву, позолота, ліпнина.

К XVII ст. ліпнину на стінах стали замінювати художніми творами, що їх виконували великі художники з різних країн. Характерною особливістю стилю бароко було спорудження галерей, з яких відкривався вид на Сену. Поздовжня форма галереї – типова для споруд паризьких готелів початку XVII ст.

Шарль Лебрен

Шарль Лебрен (1619-1690) був видатним французьким художником та декоратором, який відіграв ключову роль у формуванні стилю бароко у Франції. Як перший придворний художник короля Людовика XIV, він керував усіма художніми проектами, включаючи дизайн інтер'єрів Версальського палацу. Його вплив поширювався на архітектуру та декор тогочасних французьких готелів, встановлюючи стандарти розкоші та величчя, що характеризували епоху бароко.

